

Žalm 126

Sláva chvíl, jež dnes v paměti mám

Johannes Petzold

1. Slá - va chvíl, jež dnes v pa - mě - ti mám, dnů, kdy se

ú - děl náš ná - hle změ - nil, by - la jak sen, co nám Ho - spo - din

zje - vil. Tvář svou nad Si - ó - nem roz - jas - nil Pán.

2. Smích a hlahol tam ústy všech zněl,
lidé všech národů bázeň měli,
vždyť věci zázračné s námi se děly,
tvář svou nad Siómem rozjasnil Pán.
3. Dnes však pláč je náš úděl a chléb,
v zármutku zkoušíme sít tvé slovo.
Jen ty sám můžeš dát důvěru novou,
tvář svou rač obrátit v lásce zpět k nám.
4. Tak, jak pustina v úrodnou zem,
stejně se v jásot náš pláč zas změní.
Vždyť moci lásky tvé nic těžké není.
Tvář svou vždy nad námi rozjasní Pán.

Eliška Baťová